

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Miseria hominis à Casibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

tare, & maiorem vitæ partem in lecto decumbere. Quid hac felicitate infelicius?

VIII.

Quòd si dicas, non omnes his malis & incommodis corporis affligari, multos ita bene cõstitutos esse, ita valentes, ut nunquam, vel rarò morbus eos inuadat, aut aliud quiddam, quod male corpus afficiat. Haud inficior. At non est semper bonum, in bonis esse, atque omnia ad votum habere. Suspecta est meritò prosperitas, quæ tot præambulum fuit æternæ calamitatis. Enimuerò illi ipsi corpore validi, & membris robusti, quàm multis sunt alijs miseris ac discriminibus obiecti? & quidem tantis, ut in illis legantur, audiantur quàm plurimi periisse? Quot hominum myriades maris fluctibus haustæ, aut ad scopulos allisæ? quanti exercitus in prælijs ceciderunt, aut in bellis consumpti sunt? quot cum ipsis pagis & vrbibus mortales subitis terræ hiatibus absorpti? quot arborum, aut ædificiorum ruinis obruti? quot alijs alijs casibus miserandum in modum è vita eiecti? configendum nobis interdum cum bestijs, cum feris, cum belluis, & quod longè miserrimum, cum ipsis hominibus, quibus nulli ferè infensores, nulli capitaliores hostes, quàm ipsi homines, inveniuntur. Quid enim sibi vult, aut quò spectat illa machinarum, illa tormentorum bellicorum, illa munitionum, illa ensium, & hastarum tanta varietas & multitudo? An non hæc omnia ab hominibus sunt in hominum perniciem ac necem comparata? O quantopere dolendum est, & quàm multis lachrymis deplorandum, neminem homini ipso homine esse infestiorum? Quid enim, cum videas ceteras animantes communione naturæ inter se congregari; alias ab alijs defendi, atque in diuersa dumtaxat genera scuire, solòne homines tam hostilibus inter se odijs arde; tantas, & tam implacabiles iras gerere, tam foedis, tam crudelibus, & plus quàm belluinis se se modis mutuò dilaniare? ita ut verè homo homini lupus veteri prouerbio dicatur: immò

Dan. 6. & 14.

lupo, immò tigride, immò leone truculentior. Danieli enim Propheta famelici leones nihil nocuerunt, cui non pepercerunt inuidi susurriones. Quanta porrò nobis, & quàm multa discrimina impendent à sicarijs, à latronibus, à veneficis, ab alijs, qui diu noctuque capitibus nostris pestem & exitium machinantur?

Deni-

Denique nec frater à fratre tutus est. Habemus in profanis historijs Romulum & Remum, Eteoclem & Polynicem: in sacris Cainum & Abelem, Iosephum & fratres eius.

Nihil hoc loco dicam de breuitate vitæ, quæ nos spes verat inchoare longas. Hanc satis declarât illi, qui eam floribus, fœno, fumo, vaporibus comparauerunt. *Quæ est enim vita vestra?* ait D. Iac. 4. 14.

Iacobus, *vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur.* Talem vaporem fuisse Marcellum illum Poëta deplorat, quem canit terris râtum fata ostendisse. Tales caduci flores fuere pueri

Israëlitarum, quos in Ægypto omnes ab obstetricibus iussit Phærao necari. Tale fœnum fuit filius Dauidis, quem languentem nō potuit satis deplorare. Innocentes quoq; infantes ab Herode altero Pharaone crudelissimè demessi fœnum se esse experti sunt.

Quibus merito scribi potuit Epitaphium illud:

Vivere vix cepit, iam vivere desit infans,

Et nondum vitam nouerat ipse suam.

Antè mori quid sit, quam vivere discimus. Eheu,

Eheu, quam misera condicione sumus!

Neque illud abs re eiusmodi puero positum est monumentum.

QV A S LACHRYMAS FINII, MATER INCOEPIT: RISVRA, N I FINISSEM. EHEV MISERA VITA, QV A NEC RISVM HABET, NISI FLETV EXPRESSVM! Itemque

Alij mori sehes solent,

Senex si ego forem, viverem.

Atque esto, mors multis in infantia parcat; nec rapiat maiorem in iuuenta, aut virili ætate hominum partem: quàm

tamen brevis est illius vita, etiamsi perueniat ad senectutē? Olim homines septingentos, octingentos, nonaginta annos vixerunt, nunc autem successit ætas vitiosior, decreuerunt mortalium vires, multum imminuti sunt eorum anni. *Epigenes CXXII. annos impleri negavit posse: Berosus excedi CXVII. Durat & ea ratio, quam Petrosiris ac Necepsos tradiderunt (ait Plinius) & tetartemorion appellant, à trium signorum portione, qua posse in Italia tractu CXXVI. annos vita contingere apparet. Negauere illi, quemquam XC. partium exortiuam mensuram (quod anaphoras vocant) transgredi, & has ipsas incidi occursum maleficorum siderum, aut etiam radijs eorum* Plin. lib. 7. cap. 49.

B

solis q.